

[Søren Olesen.]

muligt må holde sig til det frivillige arbejde for sagen.

Det er rigtigt, at der er visse skatteproblemer forbundet med denne sag, og dem har man også forsøgt at tage stilling til i lovforslaget, men det skulle ikke være nødvendigt med en særlig lov i den anledning, for disse problemer kan tages op i forbindelse med skattelovgivningen, hvor de vel også mest naturligt hører hjemme.

Hvis man efterhånden indenfor flere virksomheder går ind for udbyttedelingstanken, vil jeg selvfølgelig ikke benægte, at der måske kan blive brug for visse retsregler for at sikre, at de aftaler, der indgås, bliver overholdt, og angive, på hvilken måde der skal gribes ind. Men det kan man tage op til den tid; endnu lader det ikke til, at denne tanke har fået så megen fremgang her i landet, at man rigtig er klar over, hvorledes disse retsregler bør udformes. Skulle der blive brug for sådanne retsregler, er det rimeligt, at de gives i lovsform. Det skal kun glæde mig, om der kan komme et positivt resultat ud af udvalgsarbejdet.

Det ærede medlem hr. Alfred Jensen mente ikke, at der blev ro på arbejdsmarkedet, at kampen mellem arbejdere og kapitalen ikke ville ophøre, før samfundet havde overtaget produktionsmidlerne. Jeg synes, det må være meget tvivlsomt, om kampen da vil være ophørt. Det vil den naturligvis, forsåvidt som samfundet da kan diktere, hvor stor en part af udbyttet man vil tage, og er det så tillige en totalitær stat, hvor der ikke er ytringsfrihed, bliver det ikke let for arbejderne at føre kampen for deres rettigheder videre. Jeg kan ikke se, at stillingen skulle være forandret. På den ene side har man arbejderne og på den anden side har man enten kapitalen, d. v. s. private arbejdsgivere, eller også har man samfundet, som er meget stærkere end de private arbejdsgivere. Når der står så stærk en magt på den anden side, tror jeg ikke, det vil blive lettere for arbejderne at få udbyttedelingen gennemført.

En lovgivning om udbyttedeling vil ikke kunne ordne forholdet mellem arbejdere og arbejdsgivere til bunds, men kan måske bidrage til, at der opstår en fælles interesse i en del virksomheder, og det kan man kun hilse med glæde.

Ordføreren for forslagsstillerne (Bertel Dahlgaard): Jeg takker for de venlige udtalelser, der er fremsat af forskellige ordførere, selvom nogle af dem gav udtryk for en vis skepsis. Det ærede medlem hr. Lorentzen var i sine udtalelser i dag meget positiv. At den kommunistiske ordfører, det ærede medlem hr. Alfred Jensen, må være modstander af dette lovforslag, anser jeg for ganske naturligt. Det ærede medlem er jo den vaskeægte repræsentant for klassekampens teori og derfor imod samarbejds-ideen. Man skulle ellers tro, at det ærede medlem, der i dag nævnte, hvilke kolossale udbytter der indkasseredes ved det ene og det andet selskab, logisk måtte være tilhænger af udbyttedeling, men det er altså ikke tilfældet.

Det ærede medlem talte derefter om fabrikken Atlas og udslyngede pludselig spørgsmålet: Men har så de pågældende fået fordel deraf? Herpå svarede han selv: det foreligger der ikke noget om.

Det er en mærkelig udtalelse, da alt vedrørende dette udbyttedelingssystem foreligger offentligt tilgængeligt. Systemet går ud på, at medarbejderne, efter at de overenskomstsmæssige lønninger er udbetalt til dem og aktiekapitalen har fået 4 pct. forrentning, får halvdelen af det resterende udbytte; altså en lige deling. Der foreligger også ganske klart tal for, hvilke beløb der er udbetalt i den anledning.

Endvidere talte det ærede medlem om, at dette lovforslag egentlig var imod tankegangen om, at forbruget skulle sættes ned her i landet. Men ærede medlem, det er jo netop hemmeligheden ved det hele, at når produktiviteten sættes op, kan forbruget også sættes op uden ny inflation. Jeg synes, det var en mærkelig overfladisk og negativ